

bevis for, at betaleren har godkendt transaktionen, at betaleren har handlet svigagtigt, eller at betaleren har undladt at opfylde sine forpligtelser, jf. § 59.

Stk. 2. Det kan aftales, at stk. 1 ikke finder anvendelse ved mikrobetalingsinstrumenter, der anvendes anonymt, eller hvor udbyderen på grund af betalingsinstrumentets karakter ikke er i stand til at bevise, at betalingstransaktionen var autoriseret.

§ 65. En betaler har fra sin udbyder ret til tilbagebetaling af det fulde beløb for en gennemført betalingstransaktion, som er iværksat af eller via betalingsmodtager, såfremt

- 1) betaler ikke har godkendt det præcise beløb for betalingstransaktionen, og
- 2) betalingstransaktionen oversteg det beløb, som betaleren med rimelighed kunne forvente blandt andet under hensyn til dennes tidligere udgiftsmønster og betingelserne i rammeaftalen.

Stk. 2. Ændringer i valutakursen, når denne beregnes på baggrund af en referencekurs, kan ikke påberåbes ved anvendelse af stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Det kan fremgå af rammeaftalen mellem betaler og betalers udbyder, at betaler ikke har ret til tilbagebetaling efter stk. 1, hvis et samtykke til at gennemføre betalingstransaktioner omfattet af stk. 1 er givet direkte til betalers udbyder, og hvor det er relevant, oplysninger om den fremtidige betalingstransaktion af udbyderen eller betalingsmodtager blev givet eller stillet til rådighed for betaleren mindst fire uger inden forfaldsdagen.

Stk. 4. For direkte debiteringer kan det af rammeaftalen mellem betaler og betalers udbyder fremgå, at betaler har ret til tilbagebetaling fra sin udbyder, selvom kravene efter stk. 1 ikke er opfyldt.

§ 66. En anmodning om tilbagebetaling, jf. § 65, skal være udbyderen i hænde senest 8 uger efter debiteringen af den pågældende betalingsstransaktion.

Stk. 2. Betalers udbyder skal senest 10 arbejdsdage efter modtagelse af en anmodning om tilbagebetaling, jf. § 65, enten tilbagebetale hele transaktionsbeløbet eller begrunde et afslag på tilbagebetaling med oplysning om klagemuligheder.

§ 67. En betalingsordre, der gennemføres i overensstemmelse med den entydige identifikation

skode som er angivet i betalingsordren, betragtes som korrekt gennemført.

Stk. 2. Betalerens udbyder skal træffe rimelige foranstaltninger for at tilbageføre midler, som var involveret i en betalingstransaktion, hvor brugeren har oplyst en forkert entydig identifikationskode. Det kan fremgå af rammeaftalen, at udbyderen af betalingstjenester kan kræve betaling for at tilbageføre dette beløb.

§ 68. Hvis en betalingsordre iværksættes af betaleren, er betalerens udbyder over for betaler ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingsstransaktionen, medmindre denne kan bevise, at betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet i overensstemmelse med § 75. Efter betalingsmodtagerens udbyder har modtaget beløbet, er denne over for betalingsmodtager ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld gennemførelse af betalingstransaktionen. Betalers udbyder skal dog altid forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betaleren om resultatet.

Stk. 2. Hvis en betalingsordre iværksættes af eller via betalingsmodtageren, er dennes udbyder over for betalingsmodtageren ansvarlig for direkte tab som følge af manglende eller mangelfuld fremsendelse af betalingsordren til betalers udbyder, jf. § 75. Herudover finder stk. 1 tilsvarende anvendelse. Betalingsmodtagerens udbyder skal dog altid forsøge at spore betalingstransaktionen og orientere betalingsmodtageren om resultatet.

Stk. 3. En udbyder, der har erstattet et tab, jf. stk. 1 eller 2, som følge af forhold hos en anden udbyder eller tredjemand, kan kræve erstatningen godtgjort af den pågældende.

§ 69. Er en betaling udeblevet eller forsinket under omstændigheder som nævnt i § 68, stk. 1 og 2, kan misligholdelsesbeføjelser ikke af den grund gøres gældende over for betaleren, bortset fra krav på rente. Er beløbet debiteret betalers konto, er betaling sket med frigørende virkning for betaleren.

§ 70. Ansvar kan ikke pålægges efter reglerne i dette kapitel i tilfælde af usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som den, der påberåber sig omstændighederne, ikke har haft nogen indflydelse på og ikke har haft mulighed for at afværge, selv om vedkommende har udvist den størst mulige påpasselighed.